

Бóлгаре те почтýсе не чвe нíкаде сега) но като знáкове за правописанїе то, за да раздѣлъкаме рѣчъ отъ рѣчъ, който иматъ єднáкоу гласъ, а дъволко знаменованїе. Като н. п. крóбъ (κρέπη) отъ крóвъ (αἷμα). Пéрстъ (δάκτυλος) отъ пéрстъ (χῶμα). Вóлъ (πάσσαλος) отъ вóль (πόσον, ὡς). Оुгълъ (ἄγριας) ѹдъ (φαρμάκι) ѹдъ (φρωτίς), и дрѹги такиба (ε).

Бóкка ѿ, като сложена отъ две бóкви ш и т, трéбваше праbедно да се искаючи отъ ѻзбуката, каквото се искаючиха и дрѹги нéкои излишни, но за велико то и стáро то и оупотребленїе, остави се паки тако каквото ѿси є въ стáрата ѻзбуга. Но ѻзъ выхъ рéказъ злщо є добро да се исфóрли да не є особна бóкка въ ѻзбуката, а начертанїе то и да се оупотреблява паки като сложена бóкка за леснота по подражанию Грéкоу, който пишатъ тако с. (вмѣсто с.) сложено, а

(ε) Ерокете ѿ искатъ нéкои да ги изоставатъ со всéмъ, или тóкмо малкиятъ да пишатъ за различие като на-гбрните рѣчи, имаси място. Но понеже и Рѣситѣ и Сéрбите не са ги исфóрли до днeсъ, стыдно бы было и намъ да ги маxнемъ, нeе пónапредъ доклe не видимъ примеръ отъ нихъ.